

Smuk - Frib. allegh skatte beklar

2416
A.T. 170
Lm

MUNTRE MUSIKANTER

1899
Lasse
Dagmar
Dagmar
Lasse
Sommerrevyen
Eller
1899

Forlaggerens Bunden

KØBENHAVN

WILHELM HANSEN, MUSIK-FORLAG.

430 294 100

Rulle-Vise.

Allegretto.

Mel. „Stakkels Hanne.“

No 1.

f

Md. Svendsen.

p

1. Jeg ved	Si - den af min	Rul - le, som mig
2. Der - i	læ - ste jeg om	Ko - nen, der slog
3. Og jeg	saa, at Folk som	Bil - le sta - ve
4. Og saa	læ - ste jeg i	Bla - det om et
5. Ja jeg	læ - ste sta - dig	i - 'et, var det

Brø - det skaf - fe	skul - de, hand - le - de	med Skil - lings -
Mont af Re - li' -	o - nen, Mad som	Fæt - tig - folk sku'
vil - de ei med	lil - le, nær Mi -	nl - stren op - gav
Skib med Sil - ke	la - det, der var	Tvist ved den Ria -
sandt med Lot - to -	ri - et? var det	sandt mon det om

bla - de, hvor - af	jeg en Ø - re	ha' - de; selv om
ha - ve gik i	Æg - te - par - rets	Ma - ve; der - af
Gel - sten ved saa	vold - som en Tryk -	sel - sten; Saa - by
re - ring, grun - det	paa en Told - po -	ste - ring, der var
Præ - sten? det lød	mér som Løgn for -	re - sten; men jeg

de af Løgn var ful - de, ja, hvad saa? jeg sa'e: la'e
 le - ve - de de tryg - ge Li - vet med dets Lys og
 skal dog la - ve Gaa - der Him - mell hvil - ke Sta - ve -
 Fell, jeg véd ei hvil - ke, ved den Tvist spandt de ei
 er kun Rul - le - ko - ne, naar jeg blot kan sæl - ge

rul - le, ja, la'e rul - le, ja, la'e rul - le, jeg for
 Skyg - ge, lad blot rul - le, lad blot rul - le, det sa'e
 maa - der, naa, la'e rul - le, naa la'e rul - le, sik - ken
 Sil - ke, nei, la'e rul - le, nei, la'e rul - le, Ret - ten
 no' - ne, saa la'e rul - le, saa la'e rul - le, Spal - ter -

Kor.
 dem ei sva - re skol - de. Ja, la'e rul - le, ja, la'e
 Gjø - rup til sin Jul - le. Lad blot rul - le, lad blot
 Bal - le den - ne Bil - le - Bul - le. Naa, la'e rul - le, naa la'e
 so - ver, vis - se - lul - le. Nei, la'e rul - le, nei, la'e
 ne skal de jo ha'e ful - de. Saa la'e rul - le, saa la'e

rul - le, hun for dem ei sva - re skol - de.
 rul - le, det sa'e Gjø - rup til sin Jul - le.
 rul - le, sik - ken Bal - le den - ne Bil - le - Bul - le.
 rul - le, Ret - ten so - ver, vis - se - lul - le.
 rul - le, Spal - ter - ne skal de jo ha'e ful - de.

Stryge-Vise.

Oscar Fürst.

No 2.

f

Tempo di Valse.

Bonus.
p

Fine. 1. Al - ver - den er daar - lig, det lin - der ei, før - -
 2. Ja Ret - ten er svæk - ket, den maa snart op - li - -
 3. The - a - tret er sva - ge - ligt, det maa for - ny - -

mf *p*

end man op - gi - ver al Me - di - ein, i -
 ves, i Fæng - sel van Huth har de ha't, paa
 es, det paa - staar Hr. Strind - berg med Grund, men

al - fald køb en - de - lig ik - ke Ni - nin af
 Vand og Brød - tænk Dem har Man - den de sat, for
 hans Frø - ken Ju - li - e var nep - pe sund, for

Folk, som det sæl-ger ved Dø - ren. Og Læ - ger-ne
 Livs-kraft dog Liv- straf ei gi - ves. Jeg fryg-ter, det
 Cen - sor har sagt: Hun maa stry - ges. Og ny - lig en.

jag dem paa Por - ten, mer Til - træk - ning har dog en
 Ik - ke har frug - tet, thi - tænkt han i Fængs - let har
 Fat - tig - gaard brænd - te, en An - stalt, som net - op for

Mag - ne - ti - sør, ei Læ - ger - ne stry - ger und -
 faæt en l - de, han til si - ne pæ - ne smaa
 Mild - hed har Ry, det var for - di Lem - mer - ne

ta - gen Rigs - or - ten, den stryger de, selv naar Pa - tien - ter - ne
 Fingre har lug - tet, det mætter saa godt som en Kro - nes Di -
 var saa for - vænte, de fik maa - ske Jern men de fik al - drig

Allegretto.

dør. Nei, stryg Din Sorg, stryg ned ad Strø-ge og stryg Din
 nér. Mod Salt godt hjæl-per Tommel - tot-ten, mod Læk-ker-
 Stryg. De he-le Døen laa paa Chai-se - lon-ger og røg Ci-

Hat, gaa glad i Tøi-et, af Sund-hed strut, men stryg ei
 sult tag Slik-ke - pot-ten, ja, lugt De blot til Tom-mel-
 gar og rev Con-po-ner, mens de drak Skum tæk G. H.

Huth, nei, hit med Huth, han er en Gut! en Gum-mi-
 tot og Slik-ke - pot, det møet-ter godt; man stry-ge
 Mumm! gu' er 'et godt, men alt-for flot, nei, stryg den

gut, en Tut-ti - frut, en pa-ten - te-ret Stry-ge - sut.
 kan To-bak, hvor-dan? sut lidt paa Pe-ter Spil-le - mand.
 Skik og stryg den Drik, el's stry-ger de en Stry-ge - stik.

D. C. al Fine.

Drive Svinene i Stie.

Tempo di Valse.

Carl Mannusch.

No 3.

Introduction for piano, marked *f*. The music is in 3/4 time and D major. The right hand features a rhythmic melody with eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a harmonic accompaniment with chords and moving lines.

Skvatternp.

Vocal entry and piano accompaniment for the first system. The vocal line begins with a melodic phrase, followed by four verses of lyrics. The piano accompaniment consists of chords and a bass line.

p

1. Os in - tet kan i Flam - me
2. Paa Grund - lovs - da - gen let man
3. i Mal The - a - tre - ne gaar
4. Paa Haan - den ty - ve Kro - ner

Vocal entry and piano accompaniment for the second system. The vocal line continues with lyrics. The piano accompaniment continues with chords and a bass line.

faa, før var vi ga - le al - le, vi Fæst - nfa -
 ser, vi el - sker Ron - gens Ga - ve, paa Fæl - led -
 smaat, har tomt til hal - ve Pri - ser, men dog er
 gis, naar man vil med Thing - val - la; de faas i -

Vocal entry and piano accompaniment for the third system. The vocal line concludes with lyrics. The piano accompaniment concludes with chords and a bass line.

gen la'er ro - ligt staa og Sko - ven la'er vi
 en paa flad Ma - ner, men højt i Ron - gens
 Di - rek - tø - ren flot og til - staar Be - ne -
 gjen na - tur - lig - vis, naar hvis - saa - fremt - i -

fal - de. Hvem Fan - den vil om E - strup
 Ha - ve, og Fre - driks - berg! Hvem ei - sker
 fl - cer, se det kan glæ - de flér end
 Fald a' ei Ski - bet gaar. gaa væk min

sluaa? Nej, et kun in - tres - se - rer os: Dri.ve
 mest vor Grund - lov? den der sam - ler flest(Ja) Dri.ve
 Ring, Ja - men hvad Nyt - te gjør den Ting?(Jo) Dri.ve
 Ven! det Sel - skab gl'er ej noet i - gjen/NejHar det

Stien, Stien, Stien,

Svi - ne - ne i Stien, vil du ind, du
 Svi - ne - ne i Stien, vil du ind, du
 Svi - ne - ne i Stien, vil du ind, du
 Svi - ne - ne i Stien, maa de værs - go'

Svin, Svin, Svin

Hil - le Svin, naa saa kom du Hil - le
 Hil - le Svin, naa saa kom du Hil - le
 Hil - le Svin, naa saa kom du Hil - le
 bli - ve fæn fæn fæn fæn, stil - le, stil - le, Hil - le

Gris, Gris,

Gris, der slap den ud na - tur - lig - vis.
 Gris, der slap den ud na - tur - lig - vis.
 Gris, der slap den ud na - tur - lig - vis.
 Gris, der slap den ud na - tur - lig - vis.

Kor.

Dri - ve Svi - ne - ne i Stien, Stien, Stien, Stien, vil du ind du
 Dri - ve Svi - ne - ne i Stien, Stien, Stien, Stien, vil du ind du
 Dri - ve Svi - ne - ne i Stien, Stien, Stien, Stien, vil du ind du
 Har det Svi - ne - ne i Stien, Stien, Stien, Stien, maa de vørs - go'

lil - le Svin, Svin, Svin, Svin, saa kom du lil - le
 lil - le Svin, Svin, Svin, Svin, saa kom du lil - le
 lil - le Svin, Svin, Svin, Svin, saa kom du lil - le
 bli - ve fen, fen, fen, fen, stil - le, stil - le lil - le

Gris, Gris, Gris, der slap den ud na - tur - lig - vis. _____
 Gris, Gris, Gris, der slap den ud na - tur - lig - vis. _____
 Gris, Gris, Gris, der slap den ud na - tur - lig - vis. _____
 Gris, Gris, Gris, der slap den ud na - tur - lig - vis. _____

Avis-Vise.

Allegro.

Desormes.

No 4

Moderato.

Gnavaesen.

1. Jeg paa alt maa a - bon - ne - re, al - le
 2. Den der før for mig bar Pri - sen, det var
 3. „Af - holds - bla - det“ det er fuldt a' go - de
 4. Jeg holdt Bar - fod om Dy - na - sti - et, fik den

Bla - de, ja paa me-re, naar jeg faar et Hef-te
 dog „A - dress“ - a - vi - sen“ den har nu faa't Re - dak -
 Raad - saa har jeg „Hul - da“ „So - ci - a - len“ og „ny
 om i - gjen fra Lot - to - ri - et, Bo - gen skal dog væ - re

Allegretto.

sendt bliver jeg strax Sub - skri - bent.
 tør, jeg holdt me - re af den før.
 Jord“ Ei - bys „é - to - lle da nord.“
 go', saa man kan nok bru - ge to.

„Ber-ling-ske“ den hol-der jeg for Dø-de og for Skams Skyld,
 „Mor-gen-bla-det“ hol-der jeg, for Sti-løn er saa vær-dig,
 Bran-des „Børs-blad“ hol-der jeg, jeg sværmer for Thing-val-la,
 „Po-li-ti-ken“ hol-der jeg, den mø-rer nu min Ro-ne,

„Il-lu-stre-ret Ti-den-de“ for Kak og E-rik Skrams Skyld,
 Gro-ves „Dag-blad“ el-sker jeg, man bli'er saa hur-tig fær-dig,
 Per-rys „Krigs-raab“ kjø-ber jeg hver Pre-dag i „Val-hal-la“,
 „Af-ten-bla-det“ det er nær-mest for den pø-ne To-ne,

„Mo-de-ti-den - de“ men det er kun for mia Ma-dams Skyld,
 Fers-levs tre lidt tun-ge er-ja, det ved Gud det er de,
 „Rjø-ben-havn“ den har jeg ei men tæn-ker nok jeg skal hæ'e
 „Da-gens Ny-he-der“ Her-re-gud! den ko-ster kun en Kro-ne,

og „A-vi-sens Bil-led-bog“ for dens kjø-ne Sprog.
 „Rvik“ er kvik, Lunds „Søndags Post“ er ei Hver-døgs-kost.
 og saa hol-der jeg Re-form, den kje-der mig e-norm.
 „Po-sten“ holdt jeg og-saa, men nu er jeg fri for den.

D. C. al Fine.

Kaffe-Visé.

Allegro maestoso.

Bonus.

Mel. af „Kalifen paa Æventyr.“

N° 5.

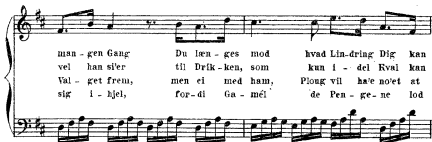
- p*
1. Hvis No - gen Dig til Mid - dag ta - vi -
 2. En Dok - tor, som i Or - drup prac - ti -
 3. Der er i By - en her en Ol - der -
 4. En Nor - mand foer i - fjor paa Grønlands -

f

tér, en Mid - dag af de bed - re, saa - dan naa - dal og
 ser, tæer ud en Tur med en Thing - val - la - dam - per; for
 mand, og han er in - te bil - lig, han er Slag - ter, og
 togt, og tak - ket væ - re en Gros - se - rers Knap - per han

Du har druk - ket blot en Smule mér, end Du kan mærke
 Jes - per - sen nor - mal er Ma - den dér, men Raf - fen fin - der
 man ved Høi - tids - lei - lig - he - der kan se ham i - ja De
 kla - red al - le Ær - ter - ne saa smukt, han brug - te si - ne

eg - nt - lig Du har godt a', saa fei - ler det jo ei, at
 han en Smu - le ham - per. Her - un - ter Danmark gaar, Par -
 kjen - der nok de Drag - ter. Hver Paa - ske mø - der Juul ved
 Ben og si - ne Lap - per. Nu ærg - rer hver en Nor - mand

man - gen Gang Du læn - ges mod hvad Lin - dring Dig kan
 vel han si'er til Drik - ken, som kun i - del Rval kan
 Val - get frem, men ei med ham, Ploug vil hæve no'et at
 sig i - hjel, for - di Ga - mel de Pen - ge - ne lod

skaf - fe, hvor har dog Værtin - dens Ord en lif - lig Klang, det
 skaf - fe, hans første Ord om - bord hos Kaptajn Mu - rell var:
 skaf - fe: til Bid - strup - Mid - dag naar Du ei gaahjem, slagt
 skaf - fe, nu vil de selv - men Ben - ner - ne Ga - mel be -

lil - le Ord: nu skal De strax faa Raf - fe, det lil - le Ord: nu skal De strax faa
 Rje - rellad mig li - ge strax faa Raf - fe, var: Rje - rellad mig li - ge strax faa
 Fe - de - kal - ven! Du skal strax faa Raf - fe, slagt Fe - de - kal - ven! Du skal strax faa
 svar: ja - vel! nu skal De strax faa Raf - fe, ja - vel! nu skal De li - ge strax faa

Raf - fe.
 Raf - fe. *f*
 Raf - fe.
 Raf - fe.

„En af mine egne.“

Allegro moderato.

*Mdm Svendsen.*N° 6.

1. Mel . iem Man - den og hans Fjæl - ling, mel - lem
 2. Mel - lem Jen - sen og Clo - thil - de var der
 3. Ja men ned til Rir - stens Ril - de, den der
 4. Da de kom i - gjen til. By - en, var der

Præ - sten og hans Degn er der man - ge Ting i Velen, mel - lem
 in - gen Ting i Velen for at gaa lidt paa Ga - lelen men For -
 lig - ger her ved Velen i en gan - ske del - lig Egn for - te
 in - gen Ting i Velen, der, blev hen - tet Præst og Degn, bor - te

Rat - ten og dens Væl - ling er der of - te no - get i
 æl - dre - ne el vil - de, der var man - ge Ting... i
 han en Af - ten sil - de sin Clo - thil - de nix... for -
 var nu U - veirs - sky - en, der var Sol - skin u - den

Velen; mel - lem Ru - sken og hans Hest, mel - lem
 Velen; hen - des Fa - der sag - de Nei, hen - des
 leg'n. Og fra Bak - ken lød der Sang, un - der
 Regn, her Hi - sto - ri - en er endt, Jen - sen

Vær - ten og hans Gjest, mel - lem Bran - ke - ren og Kro'n mel - lem
 Mo - der: Gaa Din Vel, om - end Pi - gen er Dig huld, thi Du
 Sko - vens Kro - ner klang Nat - ter - ga - lens sø - de Kluk, og hans
 er nu Told - be - tjent, ei Clo - thil - de hvil - te, førend hun ham

Gran - berg og Bal - lon, mel - lem Jens og hans Sker - sant, mel - lem
 ei - er in - tet Guld til en Viv og maa - ske Børn, og saa
 El - skovs sø - de Suk daa - re - de den skjøn - ne Mø ved den
 skjænked ot - te Børn, tidt de ud til Bak - ken fandt, der sang

Skræd'ren og kon - tant er der man - ge Ting i
 vi - ste de ham Dør'n, der var man - ge Ting i
 lil - le Ril - de Ø, der var in - gen Ting i
 gam - le Fer - di - nand: der er in - gen Ting i

Vel - en, ik - ke Just af Kjør - lig hed.
 Vel - en for de - res Kjør - lig - hed.
 Vel - en for de - res Kjør - lig hed.
 Vel - en for Ung - doms Kjør - lig hed.

Torsdagsabonent.

Moderato

N° 7.

f

p

1. Da svandt de
2. Vel var de
3. Det kom - mer

gla - de, gyl - ne, gam - le Da - ge, da vi hver
ik - ke flot - te med Me - nu - en, liddt Ud - gangs
nok i - gjen og det med Ren - ter, hvad de har

U - ge - dag os sam - led Mønt, af Pri - ve -
tu - re fik vi al - len - fals, de gam - le
gjort med vort stol - te Re - gi - ment, en me - re

le - - gi - er vi har til - ba - ge kun Mid - dags -
Ben fik Lov at gaa i By - en og hol - de
tro - fast Ska - re Tors - dags - a - bon - nen - ter har al - drig

ma - den. det er lov - lig tyndt. O! Far - vel Tors.dag.
Tors - dag i hver Kjel.der - hals. O! Far - vel Tors.dag.
no - gen Kam.mer.her - re kjendt. Blæ - se væ - re med Ba.

for De har vel hørt, a' vi skal aldrig me - re væ - re fri - e
ba - re jeg for - stod 'et? men hvor skal jeg vel faa Forklar.ing
stillens Han.dred - aars.dag, Ja - cob Da - vid.sen blæ - ser med paa

Mænd, det blier aldrig godt fra Ons.dag og til Lør - dag,
fra? hvad skal sta.dig vi med Lof - ter - ne i Ho'e - det,
den. O! Far - vel, o! du kjæ - re gam.le Tors - dag!

før vi faar vo - res Tors - dag i - gjen. *f*
naar ei der fal - der no'et til Mellem - gul - vet af?
de gam.le Min - der kom.mer al - drig mer i - gjen.

Hvad man ikke er indrettet paa.

Allegro moderato.

Tydsk Vise.

No 8.

f

Bonus.

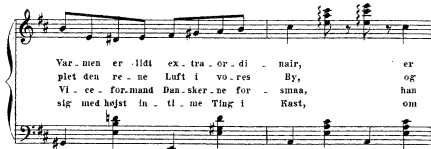
1. Det er jo al-tid rart med lidt i Ryg-gen, men
 2. Den Var-me den ge-ne-rer man-gen Pæ-re— selv
 3. En Rigs-dagsmand, hvis Tu-li-pan De kjen-der, og
 4. Et Blad, hvis Re-dak-tør helst bæ- rer Nav-net de

der, som Var-men gjør dig det for hedt, og det er tred've
 Ga-der, ne de suk-ker ef-ter Vand, men her og der kan
 en, til hvem Proschengang sendte Bud, kan ei be-gaa sig
 smaa, de for, u-ret-te-des Pro-fet, har ud-fyldt det, som

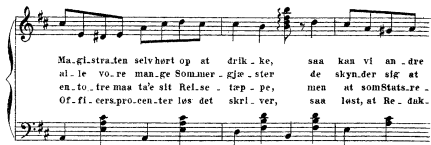
Gra, der mindst i Skyg-gen, saa er dog lidt i Hal-sen Num-mer
 Bo-rup dañ-te væ-re og Straale-me-ster med, den flin-ke
 mellem dan-ske Ven-ner, paa Bøj-sens Bud de bli-ver brat heltd
 Ti-den just har sav-net, aal det er saa vel-sig-net in-dis-

et, men drik ei Vand og vadsk Dig hel-ler ik-ke, naar
 Mand. Folk si-ger, at Klo-a-ker-ne for-pe-ster kom-
 ud. Den e-ne, ham De véd med Has-sel-kjæp-pe som
 eret det rø-ber alt hvad Da-mer-ne be-dri-ver, gi'r

Var-men er lidt ex-tra-or-di-nair, er
 plet den re-ne Luft i vo-res By, og
 Vi-ce-for-mand Dan-sker-ne for-smaa, han
 sig med højst in-ti-me Ting i Kast, om

Ma-gi-straten selvhørt op at drik-ke, saa kan vi an-dre
 al-le vo-re man-ge Som-mer-gjæ-ster de skyn-der sig at
 en-to-tre maa ta'e sli Rel-se-tæp-pe, men at som Stats-re-
 Of-fi-cers-pro-cen-ter løs det skri-ver, saa læst, at Re-dak-

sag-tens nok la' vær'. Husk, pres ei paa, lad ik-ke Han-nen
 rei-se væk paa-ny, men hvis E-pe-de-mi som Gjæstvi
 vi-sor han sku' faa Lov til en lil-le Tid end-nu at
 to-ren bli'r sat fast; men Aar paa Aarkun Fan-ge-kost at

Tempo di Valse.

gaa, _____ sligt er Ma - gi - Ma - gi -
 faa, _____ ja den er Ri - ka - Rjø - ben -
 gaa, _____ ja den var Hi - Ha Hi Ha
 faa, _____ ja den er Ri - Ra Ri Ra

stra - ten ei ind - ret - tet paa, _____
 havn svært ind - ret - tet paa, _____
 Hø - rup ei ind - ret - tet paa, _____
 Kors - gaard ei ind - rex - et paa, _____

Kor.

_____ sligt er Ma - gi - Ma - gi - stra - -
 _____ den er Ri - ka - Rjø - ben - havn
 _____ den var Hi - Ha Hi Ha Hø - -
 _____ den er Ri - Ra Ri Ra Kors - -

ten ei ind - ret - tet paa, _____
 svært ind - ret - tet paa, _____
 rup ei ind - ret - tet paa, _____
 gaard ei ind - rex - et paa, _____